Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 14 czerwca 1988 r.

ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie►M3 ———— ◄ nasienia bydła domowego

(88/407/EWG)

(Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Rady z dnia 5 marca 1990 r.	L 71	37	17.3.1990
►**M2**	Dyrektywa Rady z dnia 26 czerwca 1990 r.	L 224	29	18.8.1990
►**M3**	Dyrektywa Rady 93/60/EWG z dnia 30 czerwca 1993 r.	L 186	28	28.7.1993
►**M4**	Rozporządzenie rady (WE) NR 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	1	16.5.2003
►**M5**	Dyrektywa Rady 2003/43/WE z dnia 26 maja 2003 roku	L 143	23	11.6.2003
►**M6**	Decyzja Komisji z dnia 6 stycznia 2004 r.	L 30	15	4.2.2004

zmienione przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994

▼B

DYREKTYWA RADY

z dnia 14 czerwca 1988 r.

ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie ►M3 ——— ◄ nasienia bydła domowego

(88/407/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH:

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając propozycję Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

warunki dotyczące problemów zdrowotnych bydła domowego oraz świń przeznaczonych do handlu wewnątrzwspólnotowego są zamieszczone w dyrektywie 64/432/EWG ([4]), zmienionej rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85 ([5]), uwzględniając, że dyrektywa 72/462/EWG ([6]), zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85 zawiera wytyczne dotyczące problemów badań weterynaryjnych bydła domowego oraz świń przywożonych z państw trzecich;

wyżej wymienione postanowienia zabezpieczyły w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie bydła domowego i świń z państw trzecich, że państwo pochodzenia zwierząt gwarantuje, że kryteria zdrowotne zostały dopełnione tak, że ryzyko rozprzestrzeniania się chorób zwierząt zostało prawie całkowicie wyeliminowane, występuje jednak pewne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób w przypadku handlu nasieniem zwierząt;

w związku z polityką Wspólnoty dotyczącą ujednolicenia narodowych przepisów zdrowotnych zarządzających handlem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego wewnątrz Państw Wspólnoty, stało się obecnie koniecznym stworzenie jednolitego systemu dotyczącego przywozu nasienia bydła domowego do Państw Wspólnoty i handlu wewnątrzwspólnotowego;

w związku z handlem nasieniem zwierzęcym wewnątrz Wspólnoty, Państwa Członkowskie, w których nasienie jest pobierane powinny być zobowiązane do zapewniania, że nasienie to zostało pobrane i spreparowane w dopuszczonych i nadzorowanych stacjach unasieniania zwierząt, że nasienie uzyskano od zwierząt, których stan zdrowotny wyklucza ryzyko rozprzestrzeniania się chorób zwierząt, że nasienie zostało pobrane, spreparowane, magazynowane i przewożone zgodnie z zasadami, które zabezpieczały jego stan zdrowotny oraz towarzyszy mu w czasie transportu do państwa przeznaczenia zaświadczenie zdrowotne potwierdzające że wyżej wymienione zobowiązania zostały spełnione;

w poszczególnych Państwach Wspólnoty istnieją różnice dotyczące szczepień przeciwko niektórym chorobom, zasadne jest istnienie odstępstw na czas ograniczony, które upoważniają Państwa Członkowskie do żądań dodatkowej ochrony przeciwko tym chorobom;

przywóz nasienia do Państw Wspólnoty z państw trzecich, których lista powinna być opracowana biorąc pod uwagę stan zdrowotny zwierząt; bez względu na istnienie tej listy, Państwa Członkowskie powinny zezwalać na przywóz nasienia tylko ze stacji unasieniania zwierząt, które odpowiadają pewnym standardom i są urzędowo nadzorowane; w odniesieniu do państw umieszczonych na tej liście, specjalne warunki

([1]) Dz.U. C 267 z 6.10.1983, str. 5.
([2]) Dz.U. C 342 z 19.12.1983, str. 11.
([3]) Dz.U. C 140 z 28.5.1984, str. 6.
([4]) Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64.
([5]) Dz.U. L 362 z 31.12.1985, str. 8.
([6]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28.

▼B

zdrowotne zwierząt będą ustalone w zależności od okoliczności; aby sprawdzić zgodność z ustalonymi standardami, mogą być dokonywane kontrole na miejscu w poszczególnych stacjach unasieniania zwierząt;

należy opracować procedury rozwiązywania zaistniałych sporów pomiędzy Państwami Członkowskimi, dotyczące słuszności uznawania poszczególnych stacji unasieniania zwierząt;

Państwa Członkowskie mogą odmówić przyjęcia nasienia w przypadkach, w których ustalono, że nie odpowiada ono wymaganiom ustalonym w niniejszej dyrektywie; istnieje możliwość zwrotu takiego nasienia o ile nie jest to niezgodne z zasadami dotyczącymi zdrowia zwierząt oraz o ile wysyłający przesyłkę nasienia lub jego przedstawiciel tego zażąda; wysyłający przesyłkę nasienia lub jego przedstawiciel ma możliwość zapoznania się z przyczynami odmowy przyjęcia lub ograniczenia i uzyskania opinii eksperta;

aby zapobiec rozpowszechnieniu się niektórych chorób zakaźnych, kontrola nasienia powinna być przeprowadzona w momencie, gdy nasienie znajdzie się na terytorium Wspólnoty, z wyjątkiem przewozu tranzytowego;

po przeprowadzeniu takiej kontroli w przypadkach wewnętrznego przewozu docelowego odpowiednie środki, jakie mogą być podjęte przez Państwa Członkowskie powinny być określone;

Państwo Członkowskie powinno mieć prawo do podjęcia nadzwyczajnych środków w przypadku wybuchu epidemii choroby zakaźnej w innym Państwie Członkowskim lub państwie trzecim; ocena niebezpieczeństw związanych z takimi chorobami i konieczne środki ochronne powinny być ujednolicone dla całej Wspólnoty; w tym celu nagły tryb postępowania wprowadzany przez Wspólnotę powinien być ustalony przez Stały Komitet Weterynaryjny;

Komisji powinny być powierzone określone środki wdrożenia niniejszej dyrektywy; w tym celu procedury ścisłej i skutecznej współpracy między Komisja i Państwami Członkowskimi powinny być ustalone w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

niniejsza dyrektywa nie wpływa na handel nasieniem wyprodukowanym przed datą, po której Państwa Członkowskie musza się do niej stosować,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustala warunki zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie z państw trzecich ►**M3** ——————— ◄ nasienia bydła domowego.

▼**M5**

Niniejsza dyrektywa nie narusza wspólnotowych i/lub krajowych przepisów zootechnicznych ustalających organizację sztucznego unasiennia w ogólności oraz w szczególności rozprowadzania nasienia.

▼B

Artykuł 2

Na użytek niniejszej dyrektywy w razie potrzeby stosuje się definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG i art. 2 dyrektywy 72/462/EWG.

Jak również:

a) „nasienie” oznacza spreparowany lub rozcieńczony ejakulat bydła domowego;

▼M5

b) — „stacja pobierania nasienia” oznacza urzędowo zatwierdzony i urzędowo nadzorowany zakład położony na terytorium Państwa Członkowskiego lub kraju trzeciego, w którym produkowane jest nasienie z przeznaczeniem na sztuczne unasiennianie,

— „stacja składowania nasienia” oznacza urzędowo zatwierdzony i urzędowo nadzorowany zakład położony na terytorium Państwa Członkowskiego lub kraju trzeciego, w którym składowane jest nasienie z przeznaczeniem na sztuczne unasiennianie;

▼B

c) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii uznanego przez właściwe władze centralne Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego;

d) „lekarz weterynarii stacji unasieniania zwierząt” oznacza lekarza weterynarii odpowiedzialnego za codzienne przestrzeganie zgodności zasad prowadzenia stacji z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie;

e) „przesyłka nasienia” oznacza ilość nasienia opatrzoną jednym zaświadczeniem;

f) „państwo pobrania” oznacza Państwo Członkowskie lub państwo trzecie, w którym nasienie zostało pobrane i z którego jest wysyłane do Państwa Członkowskiego;

g) „uznane laboratorium” oznacza laboratorium znajdujące się na terytorium Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego wyznaczone przez właściwe władze weterynaryjne do wykonywania badań określonych w niniejszej dyrektywie;

h) „pobranie” oznacza ilość nasienia pobraną od dawcy w dowolnym czasie.

ROZDZIAŁ II

Handel wewnątrzwspólnotowy

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że tylko nasienie spełniające ogólne warunki jest wysyłane z jego terytorium do terytorium innego Państwa Członkowskiego:

▼M5

a) musi ono zostać pobrane i poddane obróbce i/lub składowane, jeśli jest taka potrzeba, w stacji lub stacjach pobierania lub składowania nasienia, zatwierdzonych dla tego celu zgodnie z artykułem 5 ust. 1, w celu sztucznego unasienniania, dla celów handlu wewnątrzwspólnotowego;

▼B

b) nasienie musi być pobrane od bydła domowego, którego stan zdrowotny odpowiada warunkom opisanym w załączniku B;

c) nasienie musi być pobrane, spreparowane, przechowywane i transportowane zgodnie z warunkami opisanymi w załącznikach A i C;

d) podczas transportu do państwa przeznaczenia nasieniu musi towarzyszyć świadectwo zdrowia zwierząt zgodne z art. 6 ust. 1.

Artykuł 4

▼M5

▼M3

3. Państwa Członkowskie nie mogą odmówić przyjęcia nasienia pochodzącego od buhajów zaszczepionych przeciw pryszczycy. Jednakże, gdy nasienie pochodzi od buhajów zaszczepionych przeciw pryszczycy w ciągu 12 miesięcy poprzedzających jego pobranie, 5 % każdorazowo pobranego nasienia (minimum pięć słomek) przeznaczo-

▼M3

nego do wysyłki do innego Państwa Członkowskiego, zostanie poddane próbie z wynikiem ujemnym, izolacji wirusa pryszczycy w laboratorium wskazanym przez docelowe Państwo Członkowskie na jego obszarze.

▼B

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajduje się ►M5 stacja pobierania lub składowania nasienia ◄ zwierząt zapewnia, aby zgoda, o której mowa w art. 3 lit. a) była udzielana tylko wtedy, gdy zasady przedstawione w załączniku A są spełnione oraz wtedy gdy dana ►M5 stacja pobierania lub składowania nasienia ◄ zwierząt spełnia inne warunki przedstawione w niniejszej dyrektywie.

Państwo Członkowskie zapewnia także, aby urzędowy lekarz weterynarii nadzorował przestrzeganie tych warunków i wycofywał zgodę, jeśli jeden lub więcej warunków nie jest spełnionych.

2. Wszystkie uznane ►M5 stacje pobierania lub składowania nasienia ◄ zwierząt są zarejestrowane. Każda stacja otrzymuje weterynaryjny numer rejestracyjny. Każde Państwo Członkowskie wysyła listę ►M5 stacje pobierania lub składowania nasienia ◄ zwierząt i ich weterynaryjne numery rejestracyjne do innych Państw Członkowskich i do Komisji oraz zawiadamia je o ewentualnych przypadkach wycofania uznania.

▼M2

▼B

Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu będą przyjęte zgodnie z ►M5 procedura, o której mowa w art. 18 ust. 2 ◄.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie przyjmują nasienie po przedstawieniu świadectwa zdrowia zwierząt wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii Państwa Członkowskiego, gdzie nasienie zostało pobrane, zgodnie z zasadami przedstawionymi w załączniku D.

Takie zaświadczenie musi:

a) być wystawione w jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego (państwa pobrania nasienia) i w jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego (państwa przeznaczenia);

b) w postaci oryginalnej musi towarzyszyć przesyłce nasienia do miejsca przeznaczenia;

c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;

d) być wystawione dla jednego odbiorcy.

2. a) Państwo Członkowskie docelowe może odmówić przyjęcia przesyłki nasienia jeśli sprawdzenie dokumentów wykaże, że warunki art. 3 nie zostały spełnione.

b) Państwo Członkowskie docelowe może podjąć niezbędne środki, włączając w to przechowywanie (kwarantanna), w celu uzyskania całkowitej pewności w przypadkach, gdy podejrzewa się, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone patogennymi organizmami.

c) Decyzje podjęte na podstawie lit. a) lub b) muszą, na żądanie wysyłającego przesyłkę nasienia lub jego przedstawiciela, zezwolić na zwrot nasienia, pod warunkiem, że nie jest to sprzeczne z zasadami zdrowia zwierząt.

3. Jeśli przyjęcie nasienia zostało zabronione na podstawie jednego z powodów przedstawionych w ust. 2 lit. a) i b) i jeśli Państwo Członkowskie pobrania, w którym nasienie zostało pobrane w ciągu 30 dni nie zezwoli na jego zwrot, właściwe władze weterynaryjne docelowego Państwa Członkowskiego mogą zarządzić zniszczenie tego nasienia.

▼B

4. Decyzje podjęte przez właściwe władze weterynaryjne na podstawie ust. 2 i 3 muszą być przekazane wysyłającemu przesyłkę nasienia lub jego przedstawicielowi wraz z powodami takiego postępowania.

▼M2

▼B

ROZDZIAŁ III

Przywóz z państw trzecich

Artykuł 8

1. Państwo Członkowskie może zezwolić na przywóz nasienia tylko z państw trzecich umieszczonych na liście sporządzonej zgodnie z ►M5 procedura, o której mowa w art. 18 ust. 2 ◄.

Lista może być uzupełniana lub zmieniana zgodnie z ►M5 procedura, o której mowa w art. 18 ust. 2 ◄.

2. W podejmowaniu decyzji czy dane państwo trzecie może być umieszczone na liście, o której mowa w ust. 1, należy szczególnie wziąć pod uwagę:

a) stan zdrowotny zwierząt hodowlanych, innych zwierząt domowych i dzikich w państwie trzecim ze szczególnym uwzględnieniem egzotycznych chorób zwierząt, oraz sytuacji zdrowotnej w otoczeniu tego państwa, które to czynniki mogłyby zagrozić zdrowotności zwierząt w Państwach Członkowskich;

b) szybkość i regularność dostarczania informacji przez państwo trzecie dotyczących występowania na jego obszarze chorób zakaźnych zwierząt, w szczególności umieszczonych na listach A i B Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;

c) przepisy tego państwa dotyczące zwalczania i zapobiegania chorobom zwierząt;

d) strukturę służb weterynaryjnych danego państwa i ich możliwości;

e) organizację i realizowanie środków zapobiegania i zwalczania zakaźnych chorób zwierząt; oraz

f) gwarancje, jakie państwo trzecie może dać w zakresie spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy.

3. Lista, o której mowa w ust. 1 i wszystkie wprowadzane do niej zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnoty Europejskiej*.

Artykuł 9

▼M5

1. Wykazy stacji pobierania i składowania nasienia, z których Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz nasienia pochodzącego z państw trzecich, przygotowuje się i uaktualnia zgodnie z niniejszym artykułem.

Zakład może zostać umieszczony w takim wykazie tylko, gdy właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia gwarantuje, że spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2 i ust. 3 lit. b)–e).

Właściwe organy państw trzecich umieszczonych na wykazach sporządzanych i uaktualnianych zgodnie z artykułem 8 gwarantują, że wykazy stacji pobierania i składowania nasienia, z których nasienie może zostać wysłane do Wspólnoty, są sporządzane, uaktualniane i udostępniane Komisji.

Komisja stale dostarcza do punktów kontaktowych wyznaczonych przez Państwa Członkowskie zawiadomienia dotyczące nowych lub uaktualnionych wykazów, które otrzymała od właściwych organów zainteresowanych państw trzecich zgodnie z ust. 3.

▼M5

Jeśli żaden z krajów członkowskich nie zgłosi sprzeciwu co do nowego lub uaktualnionego wykazu w ciągu 20 dni roboczych od zawiadomienia Komisji, przywóz z zakładów umieszczonych na liście zostaje zatwierdzony w ciągu 10 dni roboczych od dnia, w którym Komisja udostępniła ją ogółowi.

W przypadku gdy przynajmniej jedno Państwo Członkowskie przedstawiło pisemne uwagi, lub ilekroć uważa ono, że konieczne jest wprowadzenie zmian do wykazu w świetle odnośnych informacji, takich jak raporty Wspólnoty z kontroli bądź rezultaty kontroli przeprowadzonych na podstawie art. 12, Komisja informuje o tym wszystkie Państwa Członkowskie i włącza sprawę do porządku obrad dla odpowiedniego sektora na następnym posiedzeniu Stałego Komitetu Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, w celu podjęcia decyzji zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Komisja zapewnia, aby uaktualnione wersje wszystkich wykazów były dostępne dla ogółu.

▼B

2. W podejmowaniu decyzji czy dana ►M5 stacja pobierania lub składowania nasienia ◄ zwierząt w państwie trzecim może znaleźć się na liście, o której mowa w ust. 1, należy szczególnie wziąć pod uwagę nadzór weterynaryjny nad systemami uzyskiwania nasienia w państwie trzecim, możliwości służb weterynaryjnych oraz nadzór pod jakim znajdują się ►M5 stacje pobierania lub składowania nasienia ◄ zwierząt.

3. ►M5 Stacja pobierania lub składowania nasienia ◄ zwierząt może znaleźć się na liście, o której mowa w ust. 1, tylko wtedy gdy:

a) znajdzie się w jednym z państw umieszczonych na liście, o której mowa w art. 8 ust. 1;

b) spełnia warunki wymienione w rozdziale I i II załącznika A;

c) jest oficjalnie uznana jako eksporter do Państw Wspólnoty przez służby weterynaryjne danego państwa trzeciego;

d) znajduje się pod nadzorem lekarza weterynarii ►M5 stacje pobierania lub składowania nasienia ◄ zwierząt danego państwa trzeciego; oraz

e) jest poddawana regularnym kontrolom przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego co najmniej dwa razy w roku.

Artykuł 10

1. Nasienie musi pochodzić od zwierząt, które bezpośrednio przed pobraniem ich nasienia pozostawały co najmniej przez 6 miesięcy na terytorium państwa trzeciego umieszczonego na liście sporządzonej zgodnie z art. 8 ust. 1.

2. Nie naruszając art. 8 ust. 1 i ust. 1 niniejszego artykułu, Państwa Członkowskie nie zezwolą na przywóz nasienia z państwa trzeciego umieszczonego na liście, jeśli nasienie nie odpowiada wymaganiom zdrowotnym zwierząt przyjętym zgodnie z ►M5 procedura, o której mowa w art. 18 ust. 2 ◄, dotyczącym przywozu nasienia z danego państwa.

We wprowadzaniu wymogów, o których mowa w poprzednim ustępie należy wziąć pod uwagę:

a) sytuację zdrowotną w terenie otaczającym stację unasieniania zwierząt, ze szczególnym zwróceniem uwagi na choroby wyszczególnione na liście A Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;

b) stan zdrowotny stada w stacji unasieniania zwierząt, włączając w to wymagane badania;

c) stan zdrowia dawcy oraz wymagane badania;

d) wymagane badania w odniesieniu do nasienia.

3. Podstawowym odniesieniem do określenia warunków zdrowotnych zwierząt, w nawiązaniu do ust. 2, dotyczących gruźlicy bydła i brucelozy są warunki przedstawione w załączniku A do dyrektywy 64/432/EWG. Można zadecydować, zgodnie z ►M5 procedura, o której mowa w art. 18 ust. 2 ◄, rozpatrując pojedyncze przypadki, odstąpienie od

▼B

tych warunków tam, gdzie państwo trzecie zapewnia podobne gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt; w takim przypadku, by umożliwić przyjęcie tych zwierząt do stacji unasieniania, ustala się wymogi zdrowotne według tych samych procedur bądź przynajmniej równoważnych z wymienionymi w załączniku A do niniejszej dyrektywy.

4. Artykuł 4 ma zastosowanie *mutatis mutandis*.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zezwolą na przywóz nasienia tylko po złożeniu świadectwa zdrowia zwierząt wypisanego i podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego, w którym pobrano nasienie.

Zaświadczenie takie musi:

a) być wypisane w co najmniej jednym z oficjalnych języków docelowego Państwa Członkowskiego i w jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego, gdzie odbywa się kontrola przywozu zgodnie z art. 12;

b) towarzyszyć jako oryginał nasieniu;

c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;

d) być wystawione na pojedynczego odbiorcę.

2. Zaświadczenie musi odpowiadać próbkom pobranym zgodnie z ►M5 procedura, o której mowa w art. 18 ust. 2 ◄.

▼M3

Artykuł 12

Zasady ustanowione w dyrektywie Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ([1]), stosuje się w szczególności do organizacji i trybu postępowania po kontrolach przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie oraz środków ochronnych, które należy stosować.

▼B

ROZDZIAŁ IV

Środki bezpieczeństwa i kontroli

▼M2

Artykuł 15

Zasady ustanowione w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ([2]) będą stosowane w szczególności do kontroli w miejscu pochodzenia, do organizacji i czynności podejmowanych po przeprowadzeniu kontroli przez Państwo Członkowskie przeznaczenia oraz do środków ochronnych, jakie powinny zostać wdrożone.

([1]) Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 1601/92 (Dz.U. L 173 z 27.6.1992, str. 13.)

([2]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29.

▼B

Artykuł 16

1. Eksperci weterynaryjni Komisji mogą we współpracy z odpowiednimi władzami Państw Członkowskich i państw trzecich przeprowadzać na miejscu kontrolę, tak długo jak jest to niezbędne, by zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy.

Państwo pobrania, na którego terytorium jest przeprowadzana kontrola udziela wszelkiej niezbędnej pomocy ekspertom, tak aby mogli oni pełnić swoje obowiązki. Komisja informuje państwo pobrania o wynikach kontroli.

Dane państwo pobrania podejmuje wszystkie konieczne kroki wynikające z przeprowadzonej kontroli. Jeśli państwo pobrania nie podejmuje tych kroków Komisja może, po zbadaniu sytuacji przez Stały Komitet Weterynaryjny, uciec się do zastosowania środków przedstawionych w czwartym punkcie art. 5 ust. 2 oraz art. 9 ust. 1.

2. Zasady ogólne wykonania niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do częstotliwości i metod przeprowadzania kontroli, o których mowa w pierwszym punkcie ust. 1, będą ustanowione zgodnie z ►M5 procedura, o której mowa w art. 18 ust. 2 ◄.

ROZDZIAŁ V

Postanowienia końcowe

▼M5

Artykuł 17

Zmiany do załącznika A wprowadza Rada kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, w szczególności w celu dostosowania go do postępu naukowego.

Zmiany do załącznika B, C, i D wprowadza się zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 18 ust. 2.

Artykuł 18

1. Komisja działa z pomocą Stałego Komitetu Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 ([1]).

2. W przypadku dokonywania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE ([2]).

Okres, o którym mowa w artykule 5 ustęp 6 decyzji 1999/468/EC, wynosi trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

▼B

Artykuł 20

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania w przypadku nasienia pobranego i spreparowanego w Państwie Członkowskim przed 1 stycznia 1990 r.

2. Do czasu wejścia w życie decyzji podjętych na podstawie art. 8, 9, i 10, Państwa Członkowskie nie stosują w przypadku przywozu nasienia z państw trzecich łagodniejszych warunków niż te wynikające z zastosowania rozdziału II.

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją Komisji 94/113/WE (Dz.U. L 53 z 24.2.1994, str. 23).
([2]) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

▼B

Artykuł 21

Państwa Członkowskie najpóźniej do 1 stycznia 1990 r. wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼M5

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

WARUNKI URZĘDOWEGO ZATWIERDZANIA STACJI

1. Stacje pobierania nasienia muszą:

   a) być pod stałym nadzorem lekarza weterynarii stacji upoważnionego przez właściwy organ;

   b) posiadać przynajmniej:

      i) zamknięte pomieszczenia dla zwierząt, włączając w to pomieszczenia izolacyjne;

      ii) urządzenia do pobierania nasienia, włączając w to oddzielne pomieszczenie dla oczyszczania i dezynfekcji lub sterylizacji sprzętu;

      iii) pomieszczenie do obróbki nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;

      iv) pomieszczenie do składowania nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;

   c) być zbudowane lub izolowane w taki sposób, aby zabezpieczyć przed kontaktem z inwentarzem żywym z zewnątrz;

   d) być zbudowane w taki sposób, że pomieszczenia dla zwierząt służące do pobierania nasienia, jego obróbki i składowania mogą być łatwo oczyszczane i dezynfekowane;

   e) posiadać pomieszczenia do izolacji, które nie mają bezpośredniego połączenia z pomieszczeniami, w których zwierzęta normalnie przebywają;

   f) być zaprojektowane w taki sposób, że pomieszczenia, w których przebywają zwierzęta, jest fizycznie odseparowane od pomieszczenia, w którym odbywa się przetwarzanie nasienia i obydwa są odseparowane od pomieszczenia, w którym nasienie jest składowane.

2. Stacje składowania nasienia muszą:

   a) być pod stałym nadzorem lekarza weterynarii stacji upoważnionego przez właściwy organ;

   b) być zbudowane lub izolowane w taki sposób, aby zabezpieczyć przed kontaktem z inwentarzem żywym z zewnątrz;

   c) być zbudowane w taki sposób, że pomieszczenia dla zwierząt służące do pobierania nasienia, jego obróbki i składowania, mogą być łatwo oczyszczane i dezynfekowane.

ROZDZIAŁ II

WARUNKI ZWIĄZANE Z NADZOREM NAD STACJAMI POBIERANIA NASIENIA

1. Stacje pobierania nasienia muszą:

   a) być nadzorowane w taki sposób, że mogą w nich przebywać wyłącznie zwierzęta należące do gatunków, od których jest pobierane nasienie. Inne zwierzęta domowe, które są niezbędne do normalnego funkcjonowania stacji, mogą być wprowadzane, jednak pod warunkiem że nie stanowią one ryzyka przeniesienia zakażenia na te gatunki, od których jest pobierane nasienie i że spełniają one warunki określone przez lekarza weterynarii stacji;

   b) być nadzorowane w taki sposób, że jest utrzymywany rejestr dotyczący bydła przebywającego w stacji, podający szczegóły odnośnie do rasy, daty urodzenia, oznakowania zwierzęcia, a także wszystkich przeprowadzanych kontroli w kierunku chorób i wszystkich szczepień dla każdego zwierzęcia;

   c) być regularnie kontrolowane przez urzędowego lekarza weterynarii przynajmniej dwa razy w roku w kontekście stałych kontroli warunków zatwierdzania i nadzoru;

   d) być nadzorowane w taki sposób, że wejście osób nieupoważnionych nie jest dozwolone. Co więcej, osoby upoważnione odwiedzające stację muszą stosować się do zaleceń lekarza weterynarii stacji;

   e) zatrudniać kompetentny personel, który został odpowiednio przeszkolony w zagadnieniach dezynfekcji i higieny, aby uniknąć rozprzestrzeniania się choroby;

   f) być nadzorowane w taki sposób, że:

▼M5

i) poddawane obróbce i składowane w zatwierdzonej stacji jest wyłącznie nasienie pobierane w zatwierdzonej stacji, bez wchodzenia w kontakt z innymi wysyłkami nasienia. Jednakże nasienie niepobrane w zatwierdzone stacji może zostać poddane obróbce w zatwierdzonej stacji, pod warunkiem że:

— jest ono pozyskane od bydła, które spełnia warunki określone w rozdziale I pkt 1 lit. d) załącznika B,

— obróbka jest przeprowadzona z użyciem oddzielnego sprzętu lub w innym czasie, oddzielnie od nasienia przeznaczonego do handlu wewnątrzwspólnotowego, a użyty sprzęt jest oczyszczony i wysterylizowany po użyciu,

— takie nasienie nie może zostać przeznaczone do obrotu wewnątrzwspólnotowego oraz nie może mieć kontaktu lub być składowane z nasieniem przeznaczonym do obrotu wewnątrzwspólnotowego,

— takie nasienie jest możliwe do odróżnienia poprzez inne oznakowanie niż oznakowania przewidziane w ppkt vii).

Głęboko zamrożone w niskich temperaturach zarodki mogą być składowane w zatwierdzonej stacji, pod warunkiem że:

— istnieje zezwolenie na takie składowanie wydane przez właściwy organ,

— zarodki spełniają wymagania dyrektywy Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego ([1]),

— zarodki są składowane w oddzielnych pojemnikach w pomieszczeniach do składowania zatwierdzonego nasienia;

ii) pobieranie, obróbka i składowanie nasienia odbywa się wyłącznie w oddzielnych do tego przeznaczonych pomieszczeniach i przy najściślej przestrzeganej higienie;

iii) wszystkie narzędzia, mające kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą podczas pobierania i obróbki, są odpowiednio zdezynfekowane lub wysterylizowane przed użyciem, z wyjątkiem narzędzi jednorazowych;

iv) produkty pochodzenia zwierzęcego używane przy obróbce nasienia, z dodatkami i rozcieńczalnikami włącznie, są otrzymane ze źródeł, które nie stanowią ryzyka dla zdrowia zwierząt lub są poddane przetworzeniu przed ich użyciem, tak że unika się tego ryzyka;

v) pojemniki do składowania i pojemniki do transportu są właściwie dezynfekowane lub sterylizowane przed rozpoczęciem każdej operacji ich napełniania, z wyjątkiem pojemników jednorazowych;

vi) wykorzystany czynnik zamrażający nie był uprzednio używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego;

vii) każda pojedyncza dawka nasienia jest wyraźnie oznakowana w taki sposób, że może być łatwo ustalona data pobrania nasienia, rasa i znaki identyfikacyjne zwierzęcia dawcy oraz numer zezwolenia stacji; każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję i inne Państwa Członkowskie o charakterystyce i formie oznakowania używanego na jego terytorium;

viii) jednostka składująca musi spełniać określone warunki dotyczące nadzoru stacji składowania nasienia przewidziane w pkt 2.

2. Stacje składowania nasienia muszą:

a) być nadzorowane w taki sposób, aby mógł być ewidencjonowany każdy ruch nasienia do i ze stacji oraz status buhajów dawców, których nasienie jest składowane w tej stacji, i które muszą spełniać wymagania niniejszej dyrektywy;

b) być regularnie kontrolowane przez urzędowego lekarza weterynarii, przynajmniej dwa razy w roku, w kontekście stałych kontroli warunków zatwierdzania i nadzoru;

c) być nadzorowane w taki sposób, że wejście osób nieupoważnionych nie jest dozwolone. Co więcej, osoby upoważnione odwiedzające stację muszą stosować się do zaleceń lekarza weterynarii stacji;

d) zatrudniać kompetentny personel, który został odpowiednio przeszkolony w zagadnieniach dezynfekcji i higieny, aby uniknąć rozprzestrzeniania się choroby;

e) być nadzorowane w taki sposób, że:

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzja Komisji 94/113/WE (Dz. U. L 53 z 24.2.1994, str. 23).

▼M5

i) wyłącznie nasienie pobierane w zatwierdzonej stacji jest poddawane obróbce i składowanu w zatwierdzonej stacji, bez wchodzenia w kontakt z innym nasieniem.

W dodatku tylko nasienie pochodzące z zatwierdzonej stacji pobierania lub składowania i transportowane w warunkach dających wszelkie możliwe warunki zdrowotności, bez wchodzenia w kontakt z innym nasieniem, może zostać wprowadzone do zatwierdzonej stacji składowania nasienia.

Głęboko zamrożone w niskich temperaturach zarodki mogą być składowane w zatwierdzonej stacji, pod warunkiem że:

— istnieje zezwolenie na takie składowanie wydane przez właściwy organ,

— zarodki spełniają wymagania dyrektywy Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego,

— zarodki są składowane w oddzielnych pojemnikach w pomieszczeniach dla składowania zatwierdzonego nasienia;

ii) pobieranie, obróbka i składowanie nasienia odbywa się wyłącznie w oddzielnych do tego przeznaczonych pomieszczeniach i przy najściślej przestrzeganej higienie;

iii) wszystkie narzędzia, mające kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą podczas pobierania i obróbki, są odpowiednio zdezynfekowane lub wysterylizowane przed użyciem, z wyjątkiem narzędzi jednorazowych;

iv) pojemniki do składowania i pojemniki do transportu są właściwie dezynfekowane lub sterylizowane przed rozpoczęciem każdej operacji ich napełniania, z wyjątkiem pojemników jednorazowych;

v) 1) użyty czynnik zamrażający nie był uprzednio używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego;

vi) każda pojedyncza dawka nasienia jest wyraźnie oznakowana w taki sposób, że może być łatwo ustalona data pobrania nasienia, rasa i znaki identyfikacyjne zwierzęcia dawcy oraz numer zezwolenia stacji; każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję i inne Państwa Członkowskie o charakterystyce i formie oznakowania używanego na jego terytorium.

▼M5

ZAŁĄCZNIK B

ROZDZIAŁ I

WARUNKI OBOWIĄZUJĄCE PRZY WPROWADZANIU ZWIERZĄT DO ZATWIERDZONYCH STACJI POBIERANIA NASIENIA

1. Do wszystkich zwierząt należących do gatunków bydła przyjmowanych do stacji pobierania nasienia stosuje się następujące wymagania:

   a) muszą przejść okres izolacji wynoszący przynajmniej 28 dni w pomieszczeniach zatwierdzonych specjalnie w tym celu przez właściwe organy Państwa Członkowskiego; w tym samym czasie mogą w nich przebywać tylko inne zwierzęta parzystokopytne o przynajmniej tym samym statusie zdrowotnym;

   b) przed umieszczeniem ich w pomieszczeniach do izolacji, o których mowa w lit. a), muszą należeć do stada, które jest urzędowo wolne od gruźlicy i brucelozy, zgodnie z postanowieniami dyrektywy 64/432/EWG. Zwierzęta nie mogły poprzednio być trzymane w stadzie o niższym statusie zdrowotnym;

   c) muszą pochodzić ze stada urzędowo wolnego od enzootycznej białaczki bydła, jak zostało to określone w dyrektywie 64/432/EWG, lub gdy zostały urodzone z matki, która miała wynik ujemny w teście przeprowadzonym zgodnie z załącznikiem D (rozdział II) do dyrektywy 64/432/EWG po zabraniu zwierząt od ich matek. W przypadku zwierząt otrzymanych w wyniku transplantacji zarodków„matka" oznacza biorczynię zarodka;

      Jeśli ten wymóg nie może zostać spełniony, nasienie nie może być przedmiotem obrotu do czasu, gdy dawca osiągnął wiek dwóch lat i został poddany testom zgodnie z rozdziałem II.1 lit. c), z wynikiem ujemnym;

   d) w ciągu 28 dni poprzedzających okres izolacji, o którym mowa w lit. a), muszą zostać poddane następującym testom, które powinny mieć wynik ujemny za każdym razem, z wyjątkiem testu na przeciwciała BVD/MD, o którym mowa w ppkt v):

      i) śródskórnej próbie tuberkulinowej na gruźlicę, przeprowadzonej zgodnie z procedurą określoną w załączniku B do dyrektywy 64/432/EWG;

      ii) testowi serologicznemu w kierunku brucelozy bydła przeprowadzonemu zgodnie z procedura opisaną w załączniku C do dyrektywy 64/432/EWG;

      iii) testowi serologicznemu w kierunku enzootycznej białaczki bydła, przeprowadzonemu zgodnie z procedurą opisaną w załączniku D (rozdział II) do dyrektywy 64/432/EWG;

      iv) testowi serologicznemu (wirus cały) w kierunku zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy/otrętu bydła, na próbce krwi, jeśli nie pochodzi ze stada wolnego od zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy/otrętu bydła, tak jak jest to określone w artykule 2.3.5.3 Międzynarodowego Kodeksu Zdrowia Zwierząt;

      v) w kierunku wirusowej biegunki bydła (BVD/MD),

         — testowi izolacji wirusa lub testowi w kierunku antygenów wirusa, oraz

         — testowi serologicznemu w kierunku obecności lub braku przeciwciał.

      Właściwy organ może zezwolić na przeprowadzanie testów wymienionych w lit. d) na próbkach pobranych w stacji kwarantanny. W tym przypadku okres izolacji, o którym mowa w lit. a), nie może rozpocząć się przed datą pobierania próbek. Jednakże jeżeli którykolwiek z testów wymienionych w lit. a) byłby pozytywny, to odnośne zwierzę jest natychmiast usuwane z jednostki, gdzie przeprowadza się izolację. W przypadku izolacji grupowej okres kwarantanny, o którym mowa w lit. a), nie może rozpocząć się w przypadku pozostałych zwierząt przed usunięciem zwierzęcia, dla którego testy były pozytywne;

   e) w ciągu okresu kwarantanny, o którym mowa w lit. a) i co najmniej 21 dni po przyjęciu do kwarantanny (przynajmniej siedem dni po przyjęciu do kwarantanny w celu wykrycia *Campylobacter fetus* ssp. *venerealis* i *Trichomonas foetus*) zostały poddane następującym testom z negatywnym rezultatem w każdym przypadku, z wyjątkiem testu na przeciwciała w kierunku wirusowej biegunki bydła (patrz: ppkt iii) poniżej):

      i) testowi serologicznemu w kierunku brucelozy bydła, przeprowadzonemu zgodnie z procedurą podaną w załączniku C do dyrektywy 64/432/EWG;

▼M5

ii) testowi serologicznemu w kierunku zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy/otrętu bydła, (wirus cały) na próbce krwi.

W przypadku pozytywnego wyniku u któregokolwiek ze zwierząt, te zwierzęta powinny zostać natychmiast usunięte ze stacji kwarantanny, a inne zwierzęta z tej samej grupy powinny pozostać w izolacji i zostać ponownie poddane testom, których wyniki powinny być negatywne, nie wcześniej niż 21 dni od usunięcia zwierzęcia (zwierząt), w przypadku których uzyskano wynik pozytywny;

iii) w kierunku wirusowej biegunki bydła,

— testowi izolacji wirusa lub testowi w kierunku antygenów wirusa, oraz

— testowi serologicznemu w celu wykrycia lub wykluczenia obecności przeciwciał.

Jakiekolwiek zwierzę (seronegatywne lub seropozytywne) może zostać wpuszczone na teren przeznaczony do pozyskiwania nasienia, jedynie gdy wystąpi serokonwersja u zwierząt, w przypadku których testy dały wyniki seronegatywne, przed wprowadzeniem do stacji kwarantanny.

Jeśli nastąpi serokonwersja, wszystkie zwierzęta, które nadal są seronegatywne, powinny być utrzymywane w izolacji przez przedłużony okres, dopóki w grupie nie zajdzie przypadek serokonwersji przez okres trzech tygodni. Zwierzęta seropozytywne mogą być wprowadzane na teren stacji pobierania nasienia;

iv) w kierunku *Campylobacter fetus* ssp. *venerealis*:

— w przypadku zwierząt poniżej szóstego miesiąca życia lub utrzymywanych, począwszy od tego w wieku, w grupie osobników tej samej płci przed kwarantanną, pojedynczemu testowi na próbce popłuczyn ze sztucznej pochwy lub materiału z napletka;

— w przypadku zwierząt w szóstym miesiącu życia i starszych, które mogły mieć kontakt z samicami przed kwarantanną, testowi powtarzanemu trzykrotne w odstępach tygodniowych na próbce z popłuczyn ze sztucznej pochwy lub materiału z napletka;

v) w kierunku *Trichomonas foetus*:

— w przypadku zwierząt poniżej szóstego miesiąca życia lub utrzymywanych, począwszy od tego w wieku, w grupie osobników tej samej płci przed kwarantanną, pojedynczemu testowi na próbce z napletka;

— w przypadku zwierząt w szóstym miesiącu życia i starszych, które mogły mieć kontakt z samicami przed kwarantanną, testowi powtarzanemu trzykrotne w odstępach tygodniowych na próbce z napletka.

Jeśli którykolwiek z tych testów da wynik pozytywny, zwierzę musi zostać natychmiast usunięte z pomieszczeń izolacyjnych. W przypadku izolacji grupowej właściwy organ musi podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu ponownego stwierdzenia spełnienia przez pozostałe zwierzęta warunków co do wprowadzania do stacji pobierania, zgodnie z niniejszym załącznikiem;

f) przed pierwotnym wysłaniem nasienia buhajów z pozytywną serologią w kierunku wirusowej biegunki bydła próbka nasienia każdego ze zwierząt powinna być poddana testowi na izolację wirusa lub test ELISA na antygen wirusa w kierunku wirusowej biegunki bydła. W przypadku wyniku dodatniego dany buhaj powinien zostać usunięty ze stacji, a całe jego nasienie zniszczone.

2. Wszystkie testy powinny zostać przeprowadzone w laboratorium zatwierdzonym przez odnośne Państwo Członkowskie.

3. Zwierzęta mogą zostać wprowadzone do stacji pobierania nasienia po uzyskaniu wyraźnej zgody lekarza weterynarii stacji. Wszelki ruch, zarówno do, jak i ze stacji, musi być ewidencjonowany.

4. W dniu wprowadzenia żadne zwierzę nie może wykazywać jakichkolwiek objawów chorobowych. Z zastrzeżeniem do postanowień ust. 5, wszystkie zwierzęta muszą pochodzić z pomieszczeń izolacyjnych, o których mowa w ust. 1 lit. a), w dniu wysyłki oficjalnie spełniających następujące warunki:

a) są usytuowane w środku terenu o promieniu 10 km, w którym nie było przypadku pryszczycy przynajmniej przez 30 dni;

b) przez przynajmniej trzy miesiące są wolne od pryszczycy i brucelozy;

c) przez przynajmniej 30 dni są wolne od chorób podlegających urzędowemu zgłaszaniu, zgodnie z załącznikiem E do dyrektywy 64/432/EWG.

▼M5

5. Jeżeli warunki ustalone w ust. 4 są spełnione, a rutynowe testy wymienione w rozdziale II zostały przeprowadzone podczas ostatnich 12 miesięcy, zwierzęta mogą być przeniesione z jednej zatwierdzonej stacji pobierania nasienia do innej o jednakowym statusie zdrowotnym, bez izolacji lub przeprowadzania testów, jeżeli jest to transfer bezpośredni. Przemieszczane zwierzęta nie mogą mieć kontaktu bezpośredniego lub też pośredniego ze zwierzętami parzystokopytnymi o niższym statusie zdrowotnym, a środki transportu muszą być poddane dezynfekcji przed ich użyciem. Jeżeli przemieszczenie zwierząt z jednej stacji pobierania nasienia do innej ma miejsce pomiędzy Państwami Członkowskimi, musi się ono odbywać zgodnie z postanowieniami dyrektywy 64/432/EWG.

ROZDZIAŁ II

RUTYNOWE TESTY, KTÓRE MUSZĄ BYĆ PRZEPROWADZONE U WSZYSTKICH ZWIERZĄT Z GATUNKÓW BYDŁA W ZATWIERDZONYCH STACJACH POBIERANIA NASIENIA

1. Wszystkie osobniki bydła trzymanego w zatwierdzonej stacji pobierania nasienia muszą przynajmniej raz w roku zostać poddane następującym testom, których wynik będzie negatywny:

   a) śródskórnej próbie tuberkulinowej na gruźlicę bydła przeprowadzonej zgodnie z procedurą określoną w załączniku B do dyrektywy 64/432/EWG;

   b) testowi serologicznemu w kierunku brucelozy bydła przeprowadzonemu zgodnie z procedurą podaną w załączniku C do dyrektywy 64/432/EWG;

   c) testowi serologicznemu w kierunku enzootycznej białaczki bydła, przeprowadzonemu zgodnie z procedurą opisaną w załączniku D (rozdział II) do dyrektywy 64/432/EWG;

   d) testowi serologicznemu na zakaźne zapalenie nosa i tchawicy/otręt bydła (cały wirus) na próbce krwi;

   e) serologicznemu testowi na przeciwciała w kierunku wirusowej biegunki bydła, który stosuje się tylko w przypadku zwierząt sero-negatywnych;

   Jeżeli jakikolwiek z wyżej wymienionych testów da wynik dodatni, wszelkie nasienie tego zwierzęcia pobrane od ostatniego negatywnego testu powinno być bądź odrzucone, bądź też poddane testowi na wirusa, który będzie miał wynik ujemny;

   f) w kierunku *Campylobacter fetus* ssp. *venerealis*, test próbki z napletka. Badaniu muszą być poddane jedynie buhaje przeznaczone do produkcji nasienia bądź mające kontakt z buhajami przeznaczonymi do produkcji nasienia. Buhaje, które wróciły do pobierania po okresie odstawienia trwającym 6 miesięcy lub dłużej, powinny zostać poddane testom nie więcej niż 30 dni przed ponownym podjęciem produkcji;

   g) w kierunku *Trichomonas foetus*, test na próbce z napletka. Badaniu muszą być poddane jedynie buhaje przeznaczone do produkcji nasienia bądź mające kontakt z buhajami przeznaczonymi do produkcji nasienia. Buhaje, które wróciły do pobierania po okresie odstawienia trwającym 6 miesięcy lub dłużej, powinny zostać poddane testom nie więcej niż 30 dni przed ponownym podjęciem produkcji.

2. Wszystkie testy powinny zostać przeprowadzone w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.

3. Jeżeli jakikolwiek z wyżej wymienionych testów wypadnie dodatnio, zwierzę musi zostać izolowane, a nasienie pobrane od ostatniego ujemnego wyniku testu nie może być przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty, z wyjątkiem, w przypadku wirusowej biegunki bydła, nasienia z każdego wytrysku, które było poddane testom na wirusową biegunkę bydła z wynikiem ujemnym.

   Nasienie pobrane od wszystkich zwierząt ze stacji od dnia otrzymania dodatniego wyniku powinno być składowane oddzielnie oraz nie może być przedmiotem handlu wewnątrzwspólnotowego do czasu przywrócenia normalnego statusu zdrowotnego stacji.

▼M5

ZAŁĄCZNIK C

WARUNKI JAKIE MUSI SPEŁNIĆ NASIENIE PRZEZNACZONE DO HANDLU WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWEGO LUB IMPORTOWANE NA TEREN WSPÓLNOTY

1. Nasienie musi być otrzymane od zwierząt, które:

   a) nie wykazują klinicznych objawów choroby w dniu pobierania nasienia;

   b) i) i) nie były szczepione przeciwko pryszczycy w ciągu ostatnich 12 miesięcy poprzedzających pobieranie; lub

      ii) były szczepione przeciwko pryszczycy w ciągu ostatnich 12 miesięcy poprzedzających pobranie, w tym przypadku 5 % nasienia z każdego pobrania (minimum 5 słomek) będzie poddane testowi izolacji wirusa w kierunku pryszczycy, z wynikiem ujemnym;

   c) nie były szczepione przeciwko pryszczycy w ciągu 30 dni bezpośrednio poprzedzających pobranie;

   d) w przypadku nasienia świeżego przebywały w zatwierdzonej stacji pobierania nasienia nieprzerwanie przez przynajmniej 30 dni poprzedzające pobranie nasienia;

   e) nie były dopuszczone do krycia naturalnego;

   f) są trzymane w stacjach pobierania nasienia, które są wolne od pryszczycy przynajmniej trzy miesiące przed pobraniem i 30 dni po pobieraniu lub w przypadku wysyłki nasienia świeżego do czasu jego wysyłki i są usytuowane w środku terenu o promieniu 10 km, w którym nie było przypadku wystąpienia pryszczycy przynajmniej przez ostatnie 30 dni;

   g) były trzymane w stacjach pobierania nasienia, które w okresie zaczynającym się na 30 dni przed pobraniem nasienia, a kończącym się 30 dni po jego pobraniu, lub w przypadku nasienia świeżego aż do daty jego wysyłki były wolne od chorób bydła podlegających urzędowemu zgłaszaniu zgodnie z załącznikiem E (I) dyrektywy 64/432/EWG.

2. Niżej wymienione antybiotyki muszą być dodane w takich ilościach, aby występować w następujących koncentracjach w rozcieńczonym końcowo nasieniu:

   nie mniej niż:

   — roztwór końcowy streptomycyny 500 µg w ml,

   — roztwór końcowy penicyliny 500 IU w ml,

   — roztwór końcowy linkomycyny 150 µg w ml,

   — roztwór końcowy spektynomycyny 300 µg w ml.

   Może być użyta alternatywna kombinacja antybiotyków, z równoważnym działaniem przeciw campylobacter, leptospirom i mykoplazmom.

   Niezwłocznie po dodaniu antybiotyków rozcieńczone nasienie musi być umieszczone w temperaturze co najmniej 5 °C na okres nie krótszy niż 45 minut.

3. Nasienie przeznaczone do handlu wewnątrz Wspólnoty musi:

   a) być składowane w zatwierdzonych warunkach przynajmniej przez 30 dni przed wysyłką. Wymóg ten nie odnosi się do nasienia świeżego;

   b) być transportowane do Państwa Członkowskiego przeznaczenia w pojemnikach, które zostały oczyszczone i zdezynfekowane lub poddane sterylizacji przed użyciem i które zostały zapieczętowane oraz został nadany im numer przed wysyłką z zatwierdzonych miejsc składowania.

▼M6

ZAŁĄCZNIK D

WZORY ŚWIADECTW DLA HANDLU WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWEGO

ZAŁĄCZNIK D 1

Niniejszy wzór świadectwa ma zastosowanie w stosunku do wewnątrzwspólnotowego handlu nasieniem pozyskanym zgodnie z dyrektywą Rady 88/407/EWG zmienioną dyrektywą 2003/43/WE

ŚWIADECTWO ZDROWIA NASIENIE BYDŁA DOMOWEGO DLA HANDLU WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWEGO POBRANE ZGODNIE Z DYREKTYWĄ RADY 88/407/EWG ZMIENIONĄ DYREKTYWA 2003/43/WE		
1. Państwo Członkowskie pochodzenia i właściwy organ:	2. Świadectwo zdrowia nr:	
A. POCHODZENIE NASIENIA		
3. Numer zatwierdzenia stacji pochodzenia wysyłki: pobranie/przechowywanie (1):		
4. Nazwa i adres stacji pochodzenia wysyłki: pobranie/przechowywanie (1):	5. Nazwa i adres wysyłającego:	
6. Kraj i miejsce załadunku:	7. Środek transportu:	
B. PRZEZNACZENIE NASIENIA		
8. Państwo Członkowskie przeznaczenia:	9. Nazwa i adres odbiorcy:	
C. IDENTYFIKACJA NASIENIA		
10.1. Znak identyfikacyjny dawek (2):	10.2. Liczba dawek:	10.3. Numer zatwierdzenia stacji produkcji pochodzenia:
D. INFORMACJA O ZDROWIU		
Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:		
11.1. Nasienie opisane powyżej: a) zostało pobrane, poddane obróbce oraz przechowywane w warunkach, które spełniają standardy określone w dyrektywie 88/407/EWG; b) zostało wysłane do miejsca załadunku w zapieczętowanym pojemniku w warunkach spełniających wymagania dyrektywy 88/407/EWG oraz posiadające numer.		

▼**M6**

11.2. Nasienie opisane powyżej zostało pobrane od buhajów: i) które nie zostały zaszczepione przeciwko pryszczycy w ciągu 12 miesięcy poprzedzających datę pobrania (1) lub ii) które zostały zaszczepione przeciwko pryszczycy mniej niż 12 miesięcy poprzedzających datę pobrania, lecz więcej niż 30 dni przed pobraniem; w tym przypadku 5% nasienia z każdego pobrania (minimum 5 słomek) zostało poddane testowi izolacji wirusa w kierunku pryszczycy, z wynikiem ujemnym w laboratorium ..... (3)., znajdującym się w Państwie Członkowskim przeznaczenia lub przez niego wyznaczonym (1);		
11.3. Nasienie opisane powyżej było przechowywane w zatwierdzonych warunkach przez okres przynajmniej 30 dni po pobraniu (4).		
E. WAŻNOŚĆ		
12. Data i miejsce:	13. Nazwisko i kwalifikacje urzędowego lekarza weterynarii:	14. Podpis i pieczęć urzędowego lekarza weterynarii:

(1) Niepotrzebne skreślić.
(2) Odpowiadający identyfikacji zwierząt-dawców i dacie pobrania.
(3) Nazwa laboratorium.
(4) Można skreślić w przypadku świeżego nasienia."

▼M6

ZAŁĄCZNIK D 2

Niniejszy wzór świadectwa stosuje się od 1 stycznia 2005 r. do wewnątrzwspólnotowego handlu zapasami nasienia pobranego, spreparowanego i/lub przechowywanego przed 31 grudnia 2004 r. zgodnie z poprzednimi postanowieniami dyrektywy Rady 88/407/EWG oraz wprowadzonego do obrotu po tym terminie zgodnie z art. 2 ust. 2 dyrektywy 2003/43/WE

<table>
<tr><td colspan="4">ŚWIADECTWO ZDROWIA NASIENIE BYDŁA DOMOWEGO POBRANE, SPREPAROWANE I RZECHOWYWANE PRZED 31 GRUDNIA 2004 R., DLA HANDLU WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWEGO NA DZIEŃ 1 STYCZNIA 2005 R., ZGODNIE Z ART. 2 UST. 2 DYREKTYWY RADY 2003/43/WE</td></tr>
<tr><td colspan="3">1. Państwo Członkowskie pochodzenia i właściwy organ:</td><td>2. Świadectwo zdrowia nr:</td></tr>
<tr><td colspan="4">A. POCHODZENIE NASIENIA</td></tr>
<tr><td colspan="3">3. Numer zatwierdzenia stacji pochodzenia wysyłki: pobranie/przechowywanie (1):</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">4. Nazwa i adres stacji pochodzenia wysyłki: pobranie/przechowywanie (1):</td><td colspan="2">5. Nazwa i adres wysyłającego:</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Kraj i miejsce załadunku:</td><td colspan="2">7. Środek transportu:</td></tr>
<tr><td colspan="4">B. PRZEZNACZENIE NASIENIA</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Państwo Członkowskie przeznaczenia:</td><td colspan="2">9. Nazwa i adres odbiorcy:</td></tr>
<tr><td colspan="4">C. IDENTYFIKACJA NASIENIA</td></tr>
<tr><td>10.1. Znak identyfikacyjny dawek (2):</td><td>10.2. Data pobrania (3):</td><td>10.3. Liczba dawek:</td><td>10.4. Numer zatwierdzenia stacji produkcji pochodzenia:</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td colspan="4">D. INFORMACJA O ZDROWIU</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:</td></tr>
<tr><td colspan="4">11.1. Nasienie opisane powyżej zostało pobrane przed 31 grudnia 2004 r. w stacji produkcji nasienia, która:
a) była zatwierdzona zgodnie z warunkami określonymi w rozdziale I załącznika A dyrektywy 88/407/EWG;
b) funkcjonowała i była nadzorowana zgodnie z warunkami określonymi w rozdziale II załącznika A dyrektywy 88/407/EWG.</td></tr>
</table>

▼**M6**

11.2. W czasie produkcji nasienia opisanego powyżej, całe bydło w stacji produkcji nasienia:

a) pochodziło ze stad i/lub od krów, spełniających warunki pkt 1 (b) i (c) rozdziału I załącznika B do dyrektywy 88/407/EWG;

b) w okresie 30 dni poprzedzających izolację zostało poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:

— testom określonym w wymogach załącznika B, rozdział I, pkt 1. d) (i), (ii), (iii) dyrektywy 88/407/EWG

— testowi neutralizacyjnemu surowicy lub testowi ELISA w kierunku zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła

— próbie izolacji wirusa (test fluorescencyjny na przeciwciała lub test immunoperoksydazowy) w kierunku wirusowej biegunki bydła, który w przypadku zwierząt młodszych niż 6-miesięczne zostaje odroczony do czasu osiągnięcia tego wieku;

c) przeszło 30-dniowy okres izolacji i zostało poddane następującym wymaganym testom z wynikiem ujemnym:

— testowi serologicznemu w kierunku brucelozy bydła przeprowadzonemu zgodnie z procedurą podaną w załączniku C do dyrektywy 64/432/EWG,

— testowi immunofluorescencyjnemu na przeciwciała lub izolacji bakterii z kultury tkankowej z materiału z napletka lub popłuczyn ze sztucznej pochwy w kierunku obecności Campylobacter fetus, w przypadku samic należy wykonać test aglutynacji ze śluzem pochwy,

— badaniu mikroskopowemu lub izolacji bakterii z kultury tkankowej z napletka lub popłuczyn sztucznej pochwy w kierunku obecności Trichomonas foetus; w przypadku samic należy wykonać test aglutynacji ze śluzem pochwy;

d) przynajmniej raz do roku zostało poddane rutynowym testom, o których mowa w pkt. 1 a), b) i c) rozdziału I załącznika B do dyrektywy 88/407/EWG, z wynikiem ujemnym.

11.3. W czasie pobierania nasienia opisanego powyżej:

a) wszystkie samice w stacji zostały poddane, przynajmniej raz do roku, testowi aglutynacji ze śluzem pochwy w kierunku obecności Campylobacter fetus, z wynikiem ujemnym, lub;

b) wszystkie buhaje wykorzystane do produkcji nasienia przeszły, w ciągu 12 miesięcy przed pobraniem nasienia, test immunofluorescencyjny na przeciwciała lub izolację bakterii z kultury tkankowej z materiału z napletka lub popłuczyn ze sztucznej pochwy w kierunku obecności Campylobacter fetus, z wynikiem ujemnym.

11.4. Nasienie opisane powyżej zostało pobrane od buhajów utrzymywanych w stacji produkcji nasienia, w której:

i) wszystkie zwierzęta zostały poddane, przynajmniej raz do roku, testowi neutralizacyjnemu surowicy lub testowi ELISA w kierunku zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła, z wynikiem ujemnym [1], lub

ii) zwierzęta nie zaszczepione przeciwko zakaźnemu zapaleniu nosa i tchawicy bydła, zostały poddane, przynajmniej raz do roku, testowi neutralizacyjnemu surowicy lub testowi ELISA w kierunku zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła, z wynikiem ujemnym, a badanie to nie jest przeprowadzane u buhajów, które otrzymały w stacji inseminacyjnej pierwszą szczepionkę przeciwko zakaźnemu zapaleniu nosa i tchawicy bydła po uzyskaniu ujemnego wyniku testu neutralizacyjnego surowicy lub testu ELISA i od czasu pierwszego zaszczepienia były regularnie szczepione przynajmniej co 6 miesięcy [1].

11.5. Nasienie opisane powyżej zostało pobrane od buhajów:

i) które nie zostały zaszczepione przeciwko pryszczycy w ciągu 12 miesięcy poprzedzających datę pobrania [1]

lub

ii) które zostały zaszczepione przeciwko pryszczycy w ciągu 12 miesięcy poprzedzających datę pobrania, lecz więcej niż 30 dni przed pobraniem; w tym przypadku 5% nasienia z każdego pobrania (minimum 5 słomek) zostało poddane testowi izolacji wirusa w kierunku pryszczycy, z wynikiem ujemnym w laboratorium ..... [4]; znajdującym się w Państwie Członkowskim przeznaczenia lub przez niego wyznaczonym [1].

▼**M6**

11.6. Nasienie opisane powyżej było przechowywane w zatwierdzonych warunkach przez okres co najmniej 30 dni po pobraniu ([5]).		
11.7. Nasienie opisane powyżej zostało wysłane do miejsca załadunku w zapieczętowanym pojemniku o numerze		
E. DERĪGUMS		
12. Data i miejsce:	13. Nazwisko i kwalifikacje urzędowego lekarza weterynarii:	14. Podpis i pieczęć urzędowego lekarza weterynarii:

([1]) Niepotrzebne skreślić.

([2]) Odpowiadający identyfikacji zwierząt-dawców, rasie zwierząt-dawców, dacie pobrania oraz statusowi serologicznemu zwierząt-dawców w odniesieniu do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła.

([3]) Data pobrania musi być wcześniejsza niż 31 grudnia 2004 r.

([4]) Nazwa laboratorium.

([5]) Można skreślić w przypadku świeżego nasienia.